

คู่มือ

การประกันคุณภาพภายใน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ปีการศึกษา 2561

งานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คำนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 6 มาตรา 48 กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัด และสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงาน การประเมินตนเองเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประชาสังคมเผยแพร่ต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนา คุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประเมิน ภายนอก

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือการประกันคุณภาพภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีการศึกษา 2561 จะเป็นแนวทาง ในการพัฒนาการประกันคุณภาพของหน่วยงานต่าง ๆ ภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัด การศึกษาอื่น ๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการพัฒนาและวางระบบประกัน คุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่าง ต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

งานประกันคุณภาพการศึกษา

สารบัญ

คำนำ

หน้า

บทที่ 1	การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	1
บทที่ 2	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	20
	องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต	23
	องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย	37
	องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ	44
	องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปและ วัฒนธรรม	47
	องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ	50
บทที่ 3	แนวทางการวิเคราะห์และสรุปผลการประกัน คุณภาพการศึกษาภายใน	56
บทที่ 4	นิยามศัพท์	60
บรรณานุกรม		
ภาคผนวก		

บทที่ 1

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครได้ดำเนินการพัฒนาระบบ การประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยได้ดำเนินการ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และข้อ 6 แห่ง กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพ การศึกษา พ.ศ. 2553 ประกาศเรื่อง หลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้กำหนดกระบวนการทำงาน 4 ส่วน ได้แก่ การวางแผน การดำเนินงานตามแผน การตรวจสอบ ประเมิน และการปรับปรุงพัฒนา ทั้งนี้ การดำเนินการระบบประกัน คุณภาพการศึกษาภายใน มีแนวทางสำคัญ ๆ ดังต่อไปนี้

1. เป้าหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา

1. ส่งเสริมพันธกิจหลักและพันธกิจสนับสนุนของการอุดมศึกษา ครอบคลุมพันธกิจหลัก 4 ประการของการอุดมศึกษา และพันธกิจ ด้านการบริหารจัดการ ได้แก่

- 1) พันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต
- 2) พันธกิจด้านการวิจัย
- 3) พันธกิจด้านการบริการวิชาการ
- 4) พันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
- 5) การบริหารจัดการภายใต้ความสอดคล้องกับ

หลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553

2. เป็นระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครอบคลุม ปัจจัยนำเข้าและกระบวนการ ซึ่งสามารถส่งเสริมและนำไปสู่ผลลัพธ์ ของการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ

3. เชื่อมโยงกับระบบคุณภาพอื่นที่กำหนดและเป็นนโยบาย ของคณะกรรมการการอุดมศึกษา (กกอ.) โดยเฉพาะเรื่องกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และการเชื่อมโยงกับการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สผศ.) และการ เชื่อมโยงกับผลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เพื่อไม่ให้เป็นการทำงานซ้ำซ้อนเกินความจำเป็นหรือสร้าง ภาระการทำงานของหน่วยงาน

4. ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ประกอบด้วย การประกันคุณภาพ 3 ระดับ ได้แก่ ระดับหลักสูตร ระดับคณะ หน่วยงานเทียบเท่าคณะ (สำนัก สถาบัน) และระดับมหาวิทยาลัย

2. นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้กำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

นโยบายข้อ 1 เร่งรัดให้มีการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย การส่งเสริม การควบคุม การตรวจสอบและการประเมินผลคุณภาพการจัดการศึกษา การบริหารและการจัดการ

นโยบายข้อ 2 เร่งรัดให้มีกลไกในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาในทุกระดับ

นโยบายข้อ 3 เร่งดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยมุ่งเน้นคุณภาพบัณฑิต การบริหารและการจัดการ และการผลิตผลงานทางวิชาการ

นโยบายข้อ 4 เร่งรัดให้มีการพัฒนาความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับบุคคล องค์กร และหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย

นโยบายข้อ 5 ส่งเสริมให้มีการนำข้อมูลข่าวสารและผลจากกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย มาเผยแพร่ต่อสังคมภายนอก

3. แนวปฏิบัติตามนโยบายการประกันคุณภาพ

จากนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาทั้ง 5 ข้อดังกล่าว แล้วนั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครได้พิจารณากำหนดแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษา ดังนี้

1. จัดให้มีหน่วยงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ทำหน้าที่กำกับ ดูแล รับผิดชอบการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะและมีผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน คือ รองอธิการบดีฝ่ายวางแผน และประกันคุณภาพ

2. แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

ซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการ 3 ชุด ได้แก่

1) คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

2) คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับคณะ
สำนัก และสถาบัน

3) คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตร

3. กำหนดมาตรฐาน (หรือปัจจัย) ที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษา ของบัณฑิตรวมถึงตัวบ่งชี้ของคุณภาพในแต่ละมาตรฐานนั้น ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

4. กำหนดมาตรฐานหรือเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา ที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ เอกลักษณ์ และวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย

5. พัฒนาระบบและกลไกควบคุมคุณภาพของมาตรฐานต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยกำหนดในข้อ 3 และข้อ 4 ทั้งในหน่วยงานระดับ มหาวิทยาลัย ระดับคณะ สำนัก สถาบัน และระดับหลักสูตร ทั้งนี้ ต้องให้สอดคล้องปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์และแผนดำเนินงานของแต่ละหน่วยงาน

6. จัดให้มีการประชุม สัมมนา หรืออบรมบุคลากร ในมหาวิทยาลัยทุกระดับให้มีความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องมีการดำเนินการควบคุมคุณภาพ รวมทั้งชี้แจงให้เข้าใจชัดเจนในขั้นตอนและแนวปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อสร้างความร่วมมือร่วมใจที่ดี

7. จัดทำคู่มือประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตร ระดับคณะ สำนัก สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย

8. หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในระดับหลักสูตร ระดับคณะ สำนัก สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัยจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) เพื่อนำมาสังเคราะห์เป็นรายงานการประเมินตนเองในภาพรวมของมหาวิทยาลัย

9. ตรวจสอบประเมินผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน มหาวิทยาลัยทุกระดับทั้งในระดับหลักสูตร ระดับคณะ สำนัก สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย ตามเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้และสอดคล้องกับภารกิจของหน่วยงานและจัดทำรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาในทุกระดับ

10. จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา (Improvement Plan) จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในวงรอบปีถัดไป

4. รูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้กำหนดการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร

ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ จำนวน 14 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

องค์ประกอบที่ 2 บัณฑิต

องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษา

องค์ประกอบที่ 4 อาจารย์

องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การเรียนการสอน
การประเมินผู้เรียน

องค์ประกอบที่ 6 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ทั้งนี้ การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรและการบริหารงานระดับหลักสูตรถือว่าสำคัญที่สุดในการผลิตบัณฑิต เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ใช้บัณฑิตในคุณภาพของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

2. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ สำนักสถาบัน

2.1 การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ

ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ จำนวน 13 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต

องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ

องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ

ทั้งนี้ การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ภายในระดับคณะเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของแต่ละ หลักสูตรที่คณะรับผิดชอบให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับ อุดมศึกษาแห่งชาติและเพื่อประกอบการขึ้นทะเบียนหลักสูตร ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

2.2 การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสำนัก

สถาบัน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ 19 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์

และแผนการดำเนินการ

องค์ประกอบที่ 2 ภารกิจหลักของแต่ละหน่วยงาน

องค์ประกอบที่ 3 การบริหารและการจัดการ

องค์ประกอบที่ 4 การเงินและงบประมาณ

องค์ประกอบที่ 5 ระบบและกลไกการประกัน

คุณภาพ

ทั้งนี้ การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสำนัก สถาบัน จะมีจำนวนตัวบ่งชี้การดำเนินการประเมิน คุณภาพการศึกษาภายในที่แตกต่างกันตามภารกิจของหน่วยงาน ประกอบด้วย 6 หน่วยงาน ได้แก่

หน่วยงานที่มีภารกิจวิจัย จำนวน 1 หน่วยงาน ได้แก่ สถาบันวิจัยและพัฒนา

หน่วยงานที่มีภารกิจทางด้านวิชาการ จำนวน 2 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน บัณฑิตวิทยาลัย

หน่วยงานที่มีภารกิจสนับสนุนการเรียนการสอนและ
การบริหารจัดการ จำนวน 3 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักวิทยบริการ
และเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานอธิการบดี และสถาบันภาษา
ศิลปะและวัฒนธรรม

3. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย

ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ จำนวน 13 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต

องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ

องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ

ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับ
มหาวิทยาลัยพิจารณาให้เป็นไปตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่

1. มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัด
การศึกษา ประกอบด้วย

1) ด้านกายภาพ

2) ด้านวิชาการ

3) ด้านการเงิน

4) ด้านการบริหารจัดการ

2. มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของมหาวิทยาลัย
ประกอบด้วย

1) ด้านการผลิตบัณฑิต

2) ด้านการวิจัย

3) ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

4) ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ทั้งนี้ ควรมุ่งเน้นการประกันคุณภาพการดำเนินการของ
มหาวิทยาลัย เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของแต่ละคณะ
โดยครอบคลุมในด้านกายภาพและภารกิจของมหาวิทยาลัยรวมถึง
การประกันคุณภาพในภาพรวม

5. กลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

กลไกการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง ผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่ส่งผลให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ คณะกรรมการต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่ขับเคลื่อนระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมาย โดยแบ่งออกเป็นระดับตามบทบาทหน้าที่ ดังนี้

1. สภามหาวิทยาลัย เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนงานประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีบทบาทหน้าที่สำคัญ ๆ ดังนี้

- กำหนดนโยบายและอนุมัติแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม การผลิตและส่งเสริมวิทยฐานะครู การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
- กำกับมาตรฐานการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา การเปิดสอนของมหาวิทยาลัย และติดตามประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย
- พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

2. คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย โดยมีอธิการบดีเป็นประธาน ประกอบด้วย รองอธิการบดี คณบดี และผู้อำนวยการสำนักสถาบัน เป็นกรรมการ โดยมีบทบาทหน้าที่สำคัญ ดังนี้

- บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบ ประกาศของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ให้สอดคล้องกับนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

- จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัยและปฏิบัติตามนโยบาย และแผนงานรวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

- เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย

3. คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

ระดับมหาวิทยาลัย โดยมีอธิการบดีเป็นประธาน

ประกอบด้วย รองอธิการบดีทุกสายงาน ผู้ช่วยอธิการบดีทุกสายงาน คณบดีทุกคณะ ผู้อำนวยการทุกสำนัก สถาบัน กอง และผู้แทนหน่วยงานภายในของมหาวิทยาลัยเป็นกรรมการ โดยมีบทบาทหน้าที่สำคัญ ดังนี้

- กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การศึกษา

- เสนอแนวทางในการวางระเบียบ ข้อบังคับ และ ประกาศที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานในการประกันคุณภาพภายใน

- กำกับ ติดตาม และให้ความเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในระดับคณะ สำนัก สถาบัน และระดับหลักสูตร

- จัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ระดับมหาวิทยาลัย

- สนับสนุนให้มีการพัฒนาคุณภาพ การติดตามคุณภาพ และการประเมินตนเอง โดยถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาอย่างต่อเนื่อง

4. คณะกรรมการประจำคณะ โดยมีคณบดีเป็นประธาน โดยมีบทบาทหน้าที่สำคัญ ดังนี้

- พัฒนา ติดตาม และตรวจสอบระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาของคณะตลอดจนควบคุมมาตรฐานการศึกษาของคณะ
- ส่งเสริมงานวิจัย งานบริการวิชาการแก่สังคม เทคโนโลยี สารสนเทศ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- พิจารณาหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร ของคณะ

5. คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับคณะ โดยมีคณบดีเป็นประธาน ประกอบด้วย รองคณบดีทุกสายงานและ ผู้แทนสาขาวิชาหลักสูตรเป็นกรรมการ โดยมีบทบาทหน้าที่สำคัญ ดังนี้

- กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การ ประเมินและแนวปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาดำเนินงาน เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับคณะ
- กำกับ ติดตาม และให้ความเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการ ดำเนินการประกันคุณภาพภายในระดับคณะ
- ประสานงาน และรวบรวมข้อมูลพื้นฐานในการดำเนินงาน ประกันคุณภาพภายในของหลักสูตรที่สังกัดคณะ
- จัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ระดับคณะ

6. คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับสำนัก สถาบัน โดยมีผู้อำนวยการสำนัก สถาบัน เป็นประธาน ประกอบด้วย ผู้บริหารของหน่วยงาน และผู้แทนพนักงานเจ้าหน้าที่ ของหน่วยงานเป็นกรรมการ โดยมีบทบาทหน้าที่สำคัญ ดังนี้

- กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การ ประเมินและแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่เห็นว่าสอดคล้องกับภารกิจของ หน่วยงาน

- ประสานงาน รวบรวมข้อมูลพื้นฐาน และสนับสนุนการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของมหาวิทยาลัย
- จัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ระดับสำนักสถาบัน
- ประสานงานและสนับสนุนการจัดทำรายงานประเมินตนเอง (SAR) ของมหาวิทยาลัยตามตัวบ่งชี้ที่หน่วยงานรับผิดชอบ

7. คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

ระดับหลักสูตร โดยมีประธานหลักสูตรเป็นประธาน ประกอบด้วย อาจารย์ประจำหลักสูตรเป็นกรรมการ โดยมีบทบาทหน้าที่สำคัญ ดังนี้

- กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน และแนวปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตร
- กำกับติดตาม การดำเนินการประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตร
- ประสานงาน และรวบรวมข้อมูลพื้นฐานในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของหลักสูตรและส่งผลการประเมินตนเองระดับหลักสูตรให้กับคณะ
- จัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) หลักสูตร รายงานการดำเนินงานของหลักสูตร (มคอ.7)

6. การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในจะดำเนินการหลังสิ้นสุดปีการศึกษา โดยมหาวิทยาลัยจะบันทึกผลการดำเนินงานและข้อมูลพื้นฐาน (Common Data Set) ตามระบบฐานข้อมูลด้านประกันคุณภาพการศึกษา (CHE QA Online) ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทั้งระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งจัดส่งรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในผ่านระบบฐานข้อมูลด้านประกันคุณภาพการศึกษา (CHE QA Online) ภายในเดือนพฤศจิกายนของทุกปี และมหาวิทยาลัยได้กำหนดแนวทางในการจัดตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ดังนี้

1. คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

ระดับหลักสูตร กำหนดไว้ ดังนี้

- ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนอย่างน้อย 3 คน โดยเกินกว่ากึ่งหนึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันและอย่างน้อยหนึ่งคนต้องมีคุณวุฒิตรงกับสาขาวิชาที่ขอรับการประเมิน
- ประธานกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน

ทั้งนี้ คณะกรรมการทุกคนต้องเป็นผู้ที่ขึ้นทะเบียนผู้ประเมินคุณภาพภายใน ระดับหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา คุณสมบัติเฉพาะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน ระดับหลักสูตรของแต่ละระดับการศึกษาเป็นดังนี้

ระดับปริญญาตรี

คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาโทขึ้นไปหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป

ระดับปริญญาโท

คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป

ระดับปริญญาเอก

คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับศาสตราจารย์ขึ้นไป

2. คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

ระดับคณะ สำนัก สถาบัน

2.1 คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ กำหนดไว้ ดังนี้

- ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนอย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า
- ประธานกรรมการประเมิน ฯ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ขึ้นทะเบียนประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- กรรมการ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาอย่างน้อยร้อยละ 50 ส่วนผู้ประเมินจากภายในสถาบันต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาหรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

คุณสมบัติเฉพาะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน ระดับคณะ ดังนี้

1. ประธานกรรมการ

- ผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารระดับคนบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีประสบการณ์เป็นผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า
- ผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป และมีประสบการณ์เป็นผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาในระดับคณะหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือ
- ผู้ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาแล้วว่ามีความเหมาะสม

2. กรรมการ

- กรณีเป็นอาจารย์ ต้องทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี
- กรณีเป็นฝ่ายสนับสนุน ต้องทำหน้าที่ในระดับผู้อำนวยการหน่วยงานขึ้นไปมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี

2.2 คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับสำนัก สถาบัน โดยหน่วยงานสามารถคัดเลือกผู้ตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนอย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของสำนัก สถาบัน

คุณสมบัติเฉพาะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน ระดับสำนัก สถาบัน ดังนี้

1. ประธานกรรมการ

- เป็นบุคลากรภายนอกมหาวิทยาลัย

2. กรรมการ

- เป็นบุคลากรภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัย

3. กรรมการและเลขานุการ

- เป็นบุคลากรภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัย

3. คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับมหาวิทยาลัย กำหนดไว้ ดังนี้

- ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนอย่างน้อย 5 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของมหาวิทยาลัย
- ประธานกรรมการประเมิน ฯ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ขึ้นทะเบียนประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- กรรมการ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาอย่างน้อยร้อยละ 50 ส่วนผู้ประเมินจากภายในสถาบันต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาหรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

คุณสมบัติเฉพาะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน ระดับสถาบัน ดังนี้

1. ประธานกรรมการ

- ผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารระดับคณบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีประสบการณ์เป็นผู้ประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ในระดับคณะหรือเทียบเท่า หรือ
- ผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป และมีประสบการณ์เป็นผู้ประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ในระดับคณะหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือ
- ผู้ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาแล้วว่ามีความเหมาะสม

2. กรรมการ

- กรณีเป็นอาจารย์ ต้องทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี

- กรณีเป็นฝ่ายสนับสนุน ต้องทำหน้าที่ในระดับผู้อำนวยการหน่วยงานขึ้นไปมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะดำเนินการติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าของการปฏิบัติตามแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปี และแจ้งผลให้สถานศึกษาทราบรวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน เพื่อให้เป็นไปตามข้อ 36 แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553

บทที่ 2

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ระดับมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ผลการดำเนินงานระดับหลักสูตร์ ระดับคณะ ระดับมหาวิทยาลัย และเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครพัฒนาขึ้น จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ จำนวนรวม 15 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต	
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตร์โดยรวม	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินของทุกหลักสูตร์ที่สถาบันรับผิดชอบ
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 อาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 อาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
ตัวบ่งชี้ที่ 1.6 คุณภาพบัณฑิต	
ตัวบ่งชี้ที่ 1.6.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนประเมินคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทุกหลักสูตร์ที่สถาบันรับผิดชอบ (ข้อมูลตัวบ่งชี้ 1.7.1** ระดับคณะ)
ตัวบ่งชี้ที่ 1.6.2 ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	ผลบัณฑิตระดับปริญญาตรีทุกหลักสูตร์ที่ได้อ่านทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี (ข้อมูลตัวบ่งชี้ 1.7.2** ระดับคณะ)

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้	เกณฑ์พิจารณา
องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย	
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนประเมินระดับคณะและหน่วยงานวิจัย
องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ	
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ
องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม	
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ
องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ	
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 การบริหารของสถาบัน เพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจกลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของสถาบัน	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ผลการบริหารงานของคณะ	เกณฑ์มาตรฐาน 7 ข้อ
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ระบบกำกับ การประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ	เกณฑ์มาตรฐาน 6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนดการเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอนเริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วย การมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการร่วมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ตัวบ่งชี้ จำนวน 7 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 อาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 อาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่ง
ทางวิชาการ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตัวบ่งชี้ที่ 1.6 คุณภาพบัณฑิต

ตัวบ่งชี้ที่ 1.6.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.6.2 ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำ
หรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

วงรอบการประเมิน ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินการของแต่ละหลักสูตรในสถาบัน ซึ่งสามารถสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตในหลักสูตรที่สถาบันรับผิดชอบ

เกณฑ์การประเมิน

ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินทุกหลักสูตรที่สถาบันรับผิดชอบ

สูตรการคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนประเมินของทุกหลักสูตร}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่สถาบันรับผิดชอบ}}$$

หมายเหตุ

หลักสูตรที่ได้รับการรับรองโดยระบบอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาเห็นชอบ ไม่ต้องนำคะแนนการประเมินของหลักสูตรนั้นมาคำนวณในตัวบ่งชี้นี้ แต่ต้องรายงานผลการรับรองตามระบบนั้น ๆ ในตัวบ่งชี้นี้ให้ครบถ้วน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 อาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจุบันนำเข้า

วงรอบการประเมิน ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความมุ่งมั่นทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัย เพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น สถาบันจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่เปิดสอนในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค 2

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 40 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

- คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำสถาบันทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก} \times 5}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก} \text{ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}}$$

หมายเหตุ

1. คุณวุฒิปริญญาเอกพิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิขอกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า และต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2. การนับจำนวนอาจารย์ประจำให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ ในกรณีที่ มีอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุในคำชี้แจงเกี่ยวกับการนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 อาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ชนิดของตัวบ่งชี้ บัณฑิตชั้นนำ

วงรอบการประเมิน ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศและมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอนรวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจ

เกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

เกณฑ์เฉพาะสถาบันกลุ่ม ข และ ค 2

ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ตามสูตร

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำสถาบันทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\begin{array}{l} \text{ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่ง} \\ \text{ทางวิชาการ} \\ \text{ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่ง} \\ \text{ทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5} \end{array}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่ง} \\ \text{ทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 การบริการนัักศึกษาระดับปริญญาตรี

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

วงรอบการประเมิน ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาควรจัดบริการด้านต่าง ๆ ให้นักศึกษาอย่างครบถ้วนตั้งแต่การให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต จัดบริการข้อมูลหน่วยงานที่ให้บริการ เช่น ศูนย์เยี่ยมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษา ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า

เกณฑ์มาตรฐาน

1. จัดบริการให้คำปรึกษา แนะนำด้านการใช้ชีวิต และการเข้าสู่อาชีพแก่นักศึกษาในสถาบัน
2. มีการให้ข้อมูลของหน่วยงานที่ให้บริการกิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตร แหล่งงานทั้งเต็มเวลา และนอกเวลาแก่นักศึกษา
3. จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาแก่นักศึกษา
4. ประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรมและการจัดบริการในข้อ 1 – 3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
5. นำผลการประเมินจากข้อ 4 มาปรับปรุงพัฒนาการให้บริการและการให้ข้อมูล เพื่อส่งผลให้ผลการประเมินสูงขึ้นหรือเป็นไปตามความคาดหวังของนักศึกษา
6. ให้ข้อมูลและความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่ศิษย์เก่า

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	มีการดำเนินการ 1 ข้อ
2	มีการดำเนินการ 2 ข้อ
3	มีการดำเนินการ 3 – 4 ข้อ
4	มีการดำเนินการ 5 ข้อ
5	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 กิจกรรมนักศึกษาาระดับปริญญาตรี

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

วงรอบการประเมิน ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยสถาบันและโดยองค์รนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

เกณฑ์มาตรฐาน

1. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาในภาพรวมของสถาบัน โดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนและการจัดกิจกรรม

2. ในแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาให้ดำเนินกิจกรรมในประเภทต่อไปนี้ให้ครบถ้วน

- กิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่กำหนดโดยสถาบัน
- กิจกรรมกีฬา หรือการส่งเสริมสุขภาพ
- กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสีงแวดล้อม
- กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
- กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

3. จัดกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา

4. ทุกกิจกรรมที่ดำเนินการ มีการประเมินผลความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมและนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานครั้งต่อไป

5. ประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา

6. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	มีการดำเนินการ 1 ข้อ
2	มีการดำเนินการ 2 ข้อ
3	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ
4	มีการดำเนินการ 5 ข้อ
5	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.6 คุณภาพบัณฑิต

ตัวบ่งชี้ที่ 1.6.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ

ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

วงรอบการประเมิน ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education : TQF) ได้มีการกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ใน มคอ.2 ซึ่งครอบคลุมผลการเรียนรู้อย่างน้อย 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตัวบ่งชี้นี้จะเป็นการประเมินคุณภาพบัณฑิตในมุมมองของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนที่ได้ระดับสถาบัน เป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิตทุกหลักสูตรที่สถาบันรับผิดชอบ (คะแนนเต็ม 5)

สูตรการคำนวณ

ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต

ทุกหลักสูตรที่สถาบันรับผิดชอบ

จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่สถาบันรับผิดชอบ

หมายเหตุ

- หลักสูตรที่ไม่มีผู้สำเร็จการศึกษา ไม่ต้องนำมาคำนวณ
ตัวบ่งชี้ 1.6.1

- จำนวนบัณฑิตที่รับการประเมินจากผู้ใช้บัณฑิตจะต้อง
ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 1.6.2 ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำ

หรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

วงรอบการประเมิน ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขานั้น ๆ ที่ได้งานทำหรือมีกิจการของตนเอง ที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น การนับการมีงานทำนับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ การคำนวณร้อยละของผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาให้คำนวณเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น และไม่นำบัณฑิตที่ศึกษาต่อเกณฑ์ทหาร อุปสมบท และบัณฑิตที่มีงานทำแล้วแต่ไม่ได้เปลี่ยนงานมาพิจารณาเกณฑ์การประเมิน

โดยการแปลงค่าร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีทุกหลักสูตรที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี เป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5 กำหนดให้คะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 100

สูตรการคำนวณ

1. คำนวณค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีทุกหลักสูตรที่ได้งานทำ หรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times 100$$

การคำนวณร้อยละนี้ไม่นำบัณฑิตที่ศึกษาต่อ เกณฑ์ทหาร อุปสมบทและบัณฑิตที่มีงานทำแล้วแต่ไม่ได้เปลี่ยนงานมาพิจารณา

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบคะแนนเต็ม 5

$$\frac{\text{ค่าร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีทุกหลักสูตรที่ดำเนินงานทำ
หรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{100} \times 5$$

หมายเหตุ

- หลักสูตรที่ไม่มีผู้สำเร็จการศึกษา ไม่ต้องนำมาคำนวณ ตัวบ่งชี้ 1.6.2
- จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของจำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อม และความพร้อมของแต่ละสถาบัน อย่างไรก็ตามทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจสถาบัน ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละสถาบัน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) สถาบันต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไกตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่น ๆ ของสถาบัน และ 3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์ สมองยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรือ งานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

วงรอบการประเมิน ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพโดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัย และการจัดสรรทุนวิจัยจากงบประมาณของสถาบันให้กับบุคลากรส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแก่อาจารย์และนักวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม ตลอดจนมีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
2. สนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้
 - ห้องปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือหน่วยวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษา และสนับสนุนการวิจัย

- ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
- สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการวิจัย
- กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)

3. จัดสรรงบประมาณของสถาบัน เพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

4. จัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ

5. มีการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์และนักวิจัย มีการสร้างขวัญและกำลังใจตลอดจนยกย่องอาจารย์และนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ดีเด่น

6. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิ์ของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	มีการดำเนินการ 1 ข้อ
2	มีการดำเนินการ 2 ข้อ
3	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ
4	มีการดำเนินการ 5 ข้อ
5	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

วงรอบการประเมิน ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในสถาบันอุดมศึกษา คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในสถาบันและที่ได้รับจากภายนอกสถาบันเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบัน

นอกจากนั้นเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สถาบันได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของสถาบัน โดยเฉพาะสถาบันที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นการวิจัย

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนที่ได้ในระดับสถาบัน เป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการประเมิน (เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบัน) ของทุกคณะและหน่วยงานวิจัยในสถาบัน

สูตรการคำนวณ

คะแนนที่ได้ =

ผลรวมของผลการประเมินเงินสนับสนุนงานวิจัย

ของทุกคณะและหน่วยงานวิจัย

จำนวนคณะและหน่วยงานวิจัยทั้งหมดของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

วงรอบการประเมิน ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานทางวิชาการเป็นข้อมูลที่สำคัญในการแสดงให้เห็นว่า อาจารย์ประจำและนักวิจัยได้สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ ประโยชน์ทั้งเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ ผลงานทาง วิชาการอยู่ในรูปของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือระดับ นานาชาติตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ Scopus หรือตามประกาศ ก.พ.อ. หรือระเบียบคณะกรรมการการ อุดมศึกษาว่าด้วย หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการ สำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2556 ผลงานได้รับการ จดอนุสิทธิบัตรหรือสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานทางวิชาการรับใช้ สังคมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ผลงานที่ทำร่วมกับ อุตสาหกรรมที่ผ่านการประเมินตำแหน่งทางวิชาการแล้ว ตำรา หรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณา ตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว โดยมีวิธีการคิด ดังนี้

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนที่ได้ในระดับสถาบันเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการ ประเมินผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัยของ ทุกคณะและหน่วยงานวิจัยในสถาบัน

สูตรการคำนวณ :

คะแนนที่ได้ =

ผลรวมของคะแนนผลการประเมินผลงานทางวิชาการ
ของทุกคณะและหน่วยงานวิจัย
จำนวนคณะและหน่วยงานวิจัยทั้งหมดในสถาบัน

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติในรูปแบบต่าง ๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญการให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่า โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว สถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์ อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านจัดการเรียนการสอนและการวิจัยพัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

วงรอบการประเมิน ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การบริการวิชาการเป็นภารกิจหลักอีกอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันควรคำนึงถึงกระบวนการในการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยการศึกษาค้นคว้าความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย นำมาจัดทำแผนบริการวิชาการ ทั้งการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดรายได้และการบริการวิชาการที่สถาบันจัดทำเพื่อสร้างประโยชน์แก่ชุมชนหรือสังคมโดยมีการประเมินความสำเร็จของการบริการวิชาการ และนำมาจัดทำเป็นแผนการใช้ประโยชน์จนเกิดผลลัพธ์ที่สร้างความพึงพอใจต่อชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

เกณฑ์มาตรฐาน

1. กำหนดชุมชนหรือองค์การเป้าหมายของการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมโดยมีความร่วมมือระหว่างคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า
2. จัดทำแผนบริการวิชาการโดยมีส่วนร่วมจากชุมชนหรือองค์การเป้าหมายที่กำหนดในข้อ 1
3. ชุมชนหรือองค์การเป้าหมายได้รับการพัฒนาและมีความเข้มแข็งที่มีหลักฐานที่ปรากฏชัดเจน
4. ชุมชนหรือองค์การเป้าหมายดำเนินการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
5. สถาบันสามารถสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกในการพัฒนาชุมชนหรือองค์การเป้าหมาย

6. ทุกคนะมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแผนบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันตามข้อ 2 โดยมีจำนวนอาจารย์เข้าร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ของอาจารย์ทั้งหมดของสถาบัน ทั้งนี้ต้องมีอาจารย์มาจากทุกคณะ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	มีการดำเนินการ 1 ข้อ
2	มีการดำเนินการ 2 ข้อ
3	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ
4	มีการดำเนินการ 5 ข้อ
5	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญาและธรรมชาติของแต่ละสถาบัน และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่น ๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟูอนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการทำงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

วงรอบการประเมิน ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

เกณฑ์มาตรฐาน

1. กำหนดผู้รับผิดชอบในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
2. จัดทำแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และกำหนดตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผน รวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน
3. กำกับติดตามให้มีการดำเนินงานตามแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
4. ประเมินความสำเร็จของตัวบ่งชี้ที่วัดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
5. นำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือกิจกรรมด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
6. เผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน
7. กำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรมซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	มีการดำเนินการ 1 ข้อ
2	มีการดำเนินการ 2 ข้อ
3	มีการดำเนินการ 3 - 4 ข้อ
4	มีการดำเนินการ 5 ข้อ
5	มีการดำเนินการ 6 - 7 ข้อ

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ

สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของสถาบันให้มีประสิทธิภาพ สถาบันอุดมศึกษาจะต้องบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ คือ

- ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 การบริหารของสถาบันเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจกลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของสถาบัน
- ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ผลการบริหารงานของคณะ
- ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 การบริหารของสถาบันเพื่อการกำกับติดตามผลลัพธ์ ตามพันธกิจกลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของสถาบัน

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

วงรอบการประเมิน ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลัก สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีการจัดทำแผนเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของสถาบันให้สอดคล้องกับเป้าหมายและกลุ่มสถาบัน ตลอดจนมีการบริหารทั้งด้านบุคลากร การเงิน ความเสี่ยงและการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจหลักให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

เกณฑ์มาตรฐาน

1. พัฒนาแผนกลยุทธ์จากผลการวิเคราะห์ SWOT กับวิสัยทัศน์ของสถาบัน และพัฒนาไปสู่แผนกลยุทธ์ทางการเงินและแผนปฏิบัติการประจำปีตามกรอบเวลาเพื่อให้บรรลุผลตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายของแผนกลยุทธ์

2. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกคณะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินที่ประกอบไปด้วย ต้นทุนต่อหน่วยในแต่ละหลักสูตร สัดส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนานักศึกษา อาจารย์ บุคลากร การจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าของการบริหารหลักสูตร ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการผลิตบัณฑิตและโอกาสในการแข่งขัน

3. ดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงที่เป็นผลจากการวิเคราะห์ และระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอก หรือปัจจัยที่ไม่สามารถ ควบคุมได้ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามพันธกิจของสถาบันและให้ระดับ ความเสี่ยงลดลงจากเดิม

4. บริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างครบถ้วนทั้ง 10 ประการ ที่อธิบายการดำเนินงานอย่างชัดเจน

5. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานในสถาบัน มีการดำเนินการจัดการความรู้ตามระบบ

6. การกำกับติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารและ แผนพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน

7. การกำกับติดตามส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานในสถาบัน มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพภายในตามระบบกลไก ที่สถาบันกำหนด ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบ คุณภาพ และการประเมินคุณภาพ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	มีการดำเนินการ 1 ข้อ
2	มีการดำเนินการ 2 ข้อ
3	มีการดำเนินการ 3 – 4 ข้อ
4	มีการดำเนินการ 5 – 6 ข้อ
5	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ผลการบริหารงานของคณะ

ชนิดของตัวบ่งชี้ ผลลัพธ์

วงรอบการประเมิน ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลการดำเนินงานของคณะจะสามารถสะท้อนได้ว่าในแต่ละสถาบันได้มีการกำกับ ติดตามและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหลักสูตรของแต่ละคณะให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้องและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งมีผลการดำเนินงานในแต่ละพันธกิจการบริหารจัดการอยู่ในระดับใด

เกณฑ์การประเมิน

คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับคณะของทุกคณะ

สูตรการคำนวณ

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับคณะของทุกคณะ}}{\text{จำนวนคณะทั้งหมดในสถาบัน}}$$

หมายเหตุ

คณะที่ได้ดำเนินการตามระบบคุณภาพระบบอื่น ๆ ที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาเห็นชอบและมีการประเมินตามระบบดังกล่าว ไม่ต้องนำคะแนนผลการประเมินของคณะนั้นมาคำนวณในตัวบ่งชี้ แต่ต้องรายงานผลนี้ให้ครบถ้วน

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ระบบกำกับกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ

ชนิดของตัวบ่งชี้ กระบวนการ

วงรอบการประเมิน ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

สถาบันมีหน้าที่กำกับการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหลักสูตรและคณะ โดยมีการดำเนินการตั้งแต่การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินจะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถ ส่งเสริมสนับสนุน กำกับติดตาม การดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนดสะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีระบบและกลไกในการกำกับติดตามการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะให้เป็นไปตามองค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ
2. มีคณะกรรมการกำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามระบบที่กำหนดในข้อ 1 และรายงานผลการติดตามให้กรรมการระดับสถาบันเพื่อพิจารณา
3. มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของหลักสูตรและคณะให้เกิดผลตามองค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตรและคณะ
4. นำผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรและทุกคณะที่ผ่านการพิจารณาของกรรมการระดับสถาบันเสนอสภาสถาบันเพื่อพิจารณา

5. นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากสภาสถาบันมาปรับปรุงหลักสูตรและการดำเนินงานของคณะให้มีคุณภาพดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

6. มีผลการประเมินคุณภาพทุกหลักสูตรผ่านองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน	เกณฑ์การประเมิน
1	มีการดำเนินการ 1 ข้อ
2	มีการดำเนินการ 2 ข้อ
3	มีการดำเนินการ 3 – 4 ข้อ
4	มีการดำเนินการ 5 ข้อ
5	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

บทที่ 3

แนวทางการวิเคราะห์และสรุปผล การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

การประเมินระดับมหาวิทยาลัยจะสะท้อนผลการดำเนินงานของผู้บริหารมหาวิทยาลัยใน 4 พันธกิจ รวมทั้งระบบการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยด้วย โดยแสดงเป็นค่าเฉลี่ยในแต่ละพันธกิจ นอกจากนั้น มีการวิเคราะห์แยกเป็น ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ด้วย เพื่อให้ผู้บริหารมหาวิทยาลัยได้นำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนาตามตารางต่อไปนี้

1) ตารางวิเคราะห์ผลการประเมินระดับมหาวิทยาลัย
เกณฑ์ สกอ.13 ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบคุณภาพ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย					ผลการประเมิน
	ตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	
						0.00 - 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 - 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51 - 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51 - 4.50 การดำเนินงานระดับดี 4.51 - 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก
1	5	1.2,1.3	1.4,1.5	1.1		
2	3	2.2	2.1	2.3		
3	1	-	3.1	-		
4	1	-	4.1	-		
5	3	-	5.1,5.3	5.2		
รวม	13	3	7	3		
ผลการประเมิน						

2) ตารางวิเคราะห์ผลการประเมินระดับมหาวิทยาลัย
เกณฑ์ สกอ.15 ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบคุณภาพ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย					ผลการประเมิน
	ตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	
						0.00 – 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง เร่งด่วน 1.51 – 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51 – 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51 – 4.50 การดำเนินงานระดับดี 4.51 – 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก
1	7	1.2,1.3	1.4,1.5	1.1, 1.6.1*, 1.6.2*		
2	3	2.2	2.1	2.3		
3	1	-	3.1	-		
4	1	-	4.1	-		
5	3	-	5.1,5.3	5.2		
รวม	15	3	7	5		
ผลการประเมิน						

หมายเหตุ

- ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 เป็นค่าคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับ
หลักสูตรของทุกหลักสูตร
- ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 เป็นค่าคะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินระดับ
คณะทุกคณะ
- เครื่องหมาย ** หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มหาวิทยาลัยพัฒนาขึ้น

มหาวิทยาลัยควรวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาในแต่ละองค์ประกอบดังต่อไปนี้

ตัวอย่างรายงานผลการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาองค์ประกอบที่ 1 – องค์ประกอบที่ 5

จุดเด่น
1.
2.
จุดที่ควรพัฒนา
1.
2.

บทที่ 4

นิยามศัพท์

การจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM) หมายถึง การรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กรซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคล หรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุดโดยที่ความรู้มี 2 ประเภท คือ

1. **ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge)** เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์พรสวรรค์หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้โดยง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิงวิเคราะห์ บางครั้งจึงเรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม

2. **ความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge)** เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวมถ่ายทอดได้โดยผ่านวิธีต่าง ๆ เช่น การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎี คู่มือต่าง ๆ และบางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบรูปธรรม

นพ.วิจารณ์ พานิช ได้ให้ความหมายของคำว่า “การจัดการความรู้” คือ เครื่องมือเพื่อการบรรลุเป้าหมายอย่างน้อย 4 ประการไปพร้อม ๆ กัน ได้แก่ บรรลุเป้าหมายของงาน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคน บรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กรไปเป็นองค์กรเรียนรู้ และบรรลุความเป็นชุมชน เป็นหมู่คณะ ความเอื้ออาทรระหว่างกัน ในที่ทำงาน

การจัดการความรู้เป็นการดำเนินการอย่างน้อย

6 ประการต่อความรู้ ได้แก่

(1) การกำหนดความรู้หลักที่จำเป็นหรือสำคัญต่องาน

หรือกิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กร

- (2) การเสาะหาความรู้ที่ต้องการ
- (3) การปรับปรุง ดัดแปลง หรือสร้างความรู้บางส่วน
ให้เหมาะต่อการใช้งานของตน
- (4) การประยุกต์ใช้ความรู้ในกิจการงานของตน
- (5) การนำประสบการณ์จากการทำงาน และการประยุกต์ใช้
ความรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสกัด “ขุมความรู้” ออกมาบันทึกไว้
- (6) การจดบันทึก “ขุมความรู้” และ “แก่นความรู้” สำหรับ
ไว้ใช้งาน และปรับปรุงเป็นชุดความรู้ที่ครบถ้วน ลุ่มลึกและเชื่อมโยง
มากขึ้นเหมาะต่อการใช้งานมากยิ่งขึ้น

โดยที่การดำเนินการ 6 ประการนี้บูรณาการเป็นเนื้อเดียวกัน
ความรู้ที่เกี่ยวข้องเป็นทั้งความรู้ที่ชัดแจ้งอยู่ในรูปของตัวหนังสือหรือ
รหัสอย่างอื่นที่เข้าใจได้ทั่วไป (Explicit Know ledge) และความรู้ฝัง
ลึกอยู่ในสมอง (Tacit Know ledge) ที่อยู่ในคน ทั้งที่อยู่ในใจ (ความ
เชื่อ ค่านิยม) อยู่ในสมอง (เหตุผล) และอยู่ในมือและส่วนอื่น ๆ ของ
ร่างกาย (ทักษะในการปฏิบัติ) การจัดการความรู้เป็นกิจกรรมที่คน
จำนวนหนึ่งทำร่วมกันไม่ใช่กิจกรรมที่ทำโดยคนคนเดียว

การตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หมายถึง การตีพิมพ์
ผลงานวิชาการฉบับสมบูรณ์ในลักษณะของรายงานสืบเนื่องจาก
การประชุมวิชาการ วารสารวิชาการ หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการใน
ระดับมหาวิทยาลัย หรือระดับคณะและต้องเป็นผลงานที่ผ่านการ
กลั่นกรอง (Peer review) โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมเป็น
กรรมการพิจารณาด้วย

การเทียบเคียงผลการดำเนินงาน (Benchmarking) หมายถึง
วิธีการใน การวัดและเปรียบเทียบผลผลิต บริการ และวิธีการปฏิบัติ
กับองค์กรที่สามารถทำได้ดีกว่า เพื่อนำผลการเปรียบเทียบมาใช้ในการ
ปรับปรุงองค์กรของตนเพื่อมุ่งความเป็นเลิศทางธุรกิจ

การบูรณาการ (Integration) หมายถึง การผสมกลมกลืนของ แผนกระบวนการ สารสนเทศ การจัดสรรทรัพยากร การปฏิบัติการ ผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญของ สถาบัน (Organization – wide goal) การบูรณาการที่มีประสิทธิผล เป็นมากกว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (Alignment) ซึ่งการดำเนินการของแต่ละองค์ประกอบภายใน ระบบการจัดการ ผลการดำเนินการมีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์

การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ หมายถึง โครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับนานาชาติ หมายถึง การเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในระดับภูมิภาคอาเซียน หมายถึง การเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ นับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ไม่ จำเป็น ต้องไปแสดงในต่างประเทศ

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับ สมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการ ประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานการ

ประชุมหรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงาน เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อย ร้อยละ 25 โดยต้องมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น ด้วยและมีบทความที่มาจากหน่วยงานภายนอกสถาบันอย่างน้อย 3 หน่วยงาน และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 25

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และ บทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงาน สืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการ จัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรง คุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ จากต่างประเทศ อย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญใน สาขานั้น และบทความที่มาจากต่างประเทศอย่างน้อย 3 ประเทศ และรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 25

****บทความในการประชุมวิชาการทั้งระดับชาติและนานาชาติที่ นำเสนอให้กองบรรณาธิการหรือคณะกรรมการจัดประชุมพิจารณา คัดเลือกต้องเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และได้รับการตีพิมพ์ ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้**

งานวิจัย หมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนในการค้นหา คำตอบของปัญหา หรือการแสวงหาความรู้ใหม่ ตลอดจนจนถึง การประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษา ค้นคว้าหรือทดลอง วิเคราะห์และตีความข้อมูลตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะ ประเภทต่าง ๆ ที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมีการศึกษาค้นคว้า อย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะซึ่งมีแนวทางการทดลองหรือการพัฒนาจากแนวคิดสร้างสรรค์เดิมเพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์ อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน งานสร้างสรรค์ทางศิลปะ ได้แก่ (1) ทัศนศิลป์ (Visual Art) ประกอบด้วย ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สื่อประสม สถาปัตยกรรม และงานออกแบบประเภทอื่น ๆ (2) ศิลปะการแสดง (Performance Arts) ประกอบด้วย ดุริยางคศิลป์ นาฏยศิลป์ รวมทั้งการแสดงรูปแบบต่าง ๆ และ (3) วรรณศิลป์ (Literature) ซึ่งประกอบด้วย บทประพันธ์และกวีนิพนธ์รูปแบบต่าง ๆ

แนวโน้ม (Trends) หมายถึง สารสนเทศที่เป็นตัวเลขซึ่งแสดงให้เห็นทิศทางและอัตราการเปลี่ยนแปลงของผลลัพธ์ของสถาบัน หรือความคงเส้นคงวาของผลการดำเนินการในแต่ละช่วงเวลา แนวโน้มแสดงผลการดำเนินการของสถาบันตามลำดับเวลา โดยทั่วไปการแสดงผลแนวโน้มได้จะต้องมีข้อมูลในอดีตอย่างน้อยสามจุด (ไม่รวมค่าคาดการณ์) ทั้งนี้ ในทางสถิติอาจจำเป็นต้องแสดงจำนวนข้อมูลมากกว่านี้เพื่อยืนยันแนวโน้ม ระยะห่าง ระหว่างจุดข้อมูลที่แสดงแนวโน้มขึ้นกับรอบเวลาของกระบวนการที่นำเสนอหากรอบเวลาลั้น ต้องมีการวัดถี่ขึ้น ในขณะที่รอบเวลาที่ยาวกว่าอาจต้องใช้ช่วงเวลานาน จึงจะทราบแนวโน้มที่สื่อความหมายได้ชัดเจน

แนวปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิธีปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้สถาบันประสบความสำเร็จหรือสู่ความเป็นเลิศตามเป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้น ๆ มีหลักฐานของความสำเร็จปรากฏชัดเจน โดยมีการสรุปวิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ บันทึกเป็นเอกสาร เผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ประสบการณ์ด้านการทำวิจัย หมายถึง มีประสบการณ์ด้านการทำวิจัยเป็นผลสำเร็จมาแล้วโดยมีหลักฐานเป็นผลงานที่นำเสนอในที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceeding) ที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) หรือตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) หรือเป็นผลงานที่เป็นรูปเล่มซึ่งนำเสนอแหล่งทุนวิจัยหรือนำเสนอผู้ว่าจ้างในการทำวิจัยนั้น ๆ และเป็นผลงานที่แหล่งทุนวิจัยหรือผู้ว่าจ้างวิจัยได้ตรวจรับงานเรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นผลงานวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของอาจารย์ประจำหลักสูตร โดยให้รายงานผลงานวิจัยของอาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนไว้ในเอกสารหลักสูตร ทั้งนี้ การรายงานผลงานวิจัยที่ดีพิมพ์ให้รายงานในลักษณะของการเขียนบรรณานุกรม หรือการเขียนเอกสารอ้างอิงทางวิชาการ กล่าวคือ ระบุชื่อเจ้าของผลงานชื่อผลงาน ปีที่พิมพ์และแหล่งตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai - Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติ ตามประกาศของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ

หมายถึง บทความจากผลงานวิจัย หรือบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสาร วิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

แผนกลยุทธ์ หมายถึง แผนระยะยาวของสถาบันโดยทั่วไป มักใช้เวลา 5 ปี เป็นแผนที่กำหนดทิศทางการพัฒนาของสถาบัน แผนกลยุทธ์ประกอบไปด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ วัตถุประสงค์ ผลการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภัยคุกคาม กลยุทธ์ต่าง ๆ ของสถาบันควรครอบคลุมทุกภารกิจของสถาบัน ซึ่งต้องมีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของแต่ละกลยุทธ์ และค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เพื่อวัดระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามกลยุทธ์ โดยสถาบันนำแผนกลยุทธ์มาจัดทำแผนดำเนินงานหรือแผนปฏิบัติการประจำปี

แผนกลยุทธ์ทางการเงิน หมายถึง แผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของสถาบันที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของสถาบันให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงินจะสอดคล้องไปกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน สถาบันควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัด หาสำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์และประเมินมูลค่าของ ทรัพยากรออกมาเป็นเงินทุนที่ต้องการใช้ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวเท่ากับ

เวลาที่สถาบันใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้นจึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษาของบประมาณแผ่นดิน หรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่า หรือสถาบันจะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่น ๆ อีกเพิ่มเติม เช่น การแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นมูลค่ารวมทั้งมีการวิเคราะห์ต้นทุนของการดำเนินงานด้วย เช่น ต้นทุนต่อหน่วยในการผลิตบัณฑิตในแต่ละหลักสูตร โดยที่ระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ทางการเงินจะเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของสถาบัน

แผนปฏิบัติการประจำปี หมายถึง แผนระยะสั้นที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานภายใน 1 ปี เป็นแผนที่ถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ลงสู่ภาคปฏิบัติเพื่อให้เกิดการดำเนินงานจริงตามกลยุทธ์ ประกอบด้วยโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องดำเนินการในปีนั้น ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการหรือกิจกรรม ค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เหล่านั้น รวมทั้งมีการระบุผู้รับผิดชอบหลักหรือหัวหน้าโครงการ งบประมาณในการดำเนินการ รายละเอียดและทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินโครงการที่ชัดเจน

พหุวิทยาการ หรือ สหวิทยาการ หลักสูตรพหุวิทยาการ

พหุวิทยาการ (Multidisciplinary) หรือสหวิทยาการ

(Interdisciplinary) หมายถึง การใช้องค์ความรู้หลายสาขาวิชาหลายศาสตร์หรือหลายอนุศาสตร์มาผสมผสานใช้ในการวิเคราะห์วิจัยและสังเคราะห์ขึ้นเป็นองค์ความรู้ใหม่และพัฒนาเป็นศาสตร์ใหม่ขึ้น

หลักสูตรพหุวิทยาการ (Multidisciplinary) หมายถึง หลักสูตรที่นำเอาความรู้หลายศาสตร์หรือหลายอนุศาสตร์เข้ามาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ วิจัย จนกระทั่งผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ องค์ความรู้เป็นศาสตร์ใหม่ขึ้นหรือเกิดอนุศาสตร์ใหม่ขึ้น

ตัวอย่างหลักสูตรที่เป็นพหุวิทยาการ เช่น

วิศวกรรมชีวการแพทย์ (วิศวกรรมศาสตร์ + แพทย์ศาสตร์)

ภูมิศาสตร์สารสนเทศ (ภูมิศาสตร์ + เทคโนโลยีสารสนเทศ)

วิศวกรรมนาโน (วิศวกรรมศาสตร์ + วิทยาศาสตร์ - เคมี)

ตัวอย่างหลักสูตรที่ไม่ใช่พหุวิทยาการ เช่น คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การศึกษาเพื่อการพัฒนา (ที่มา : คณะอนุกรรมการปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 7/2549 เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2549)

พินิจพิจารณา (Peer review) หมายถึง การตรวจเยี่ยมโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ ซึ่งสามารถให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเชิงพัฒนาแก่สถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพและสอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ข้อเสนอแนะในเชิงพัฒนาแก่สถาบันอุดมศึกษา

ระบบและกลไก

ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ได้ผลออกมาตามที่ต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกันไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีการอื่น ๆ องค์ประกอบของระบบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และ ข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินงานได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัดองค์การ หน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน

สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หมายถึง สาขาวิชาตามคุณวุฒิหรือตำแหน่งทางวิชาการที่สัมพันธ์กับศาสตร์ที่เปิดสอนมิใช่สัมพันธ์กับรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตร เช่น เป็นศาสตร์ในกลุ่มสาขาวิชา (Field of Education) เดียวกันตาม ISCED 2013 (คณะกรรมการการอุดมศึกษาในการประชุมครั้งที่ 12/2554 เมื่อ 17 พฤศจิกายน 2554 หนังสือ เวียนที่ ศธ 0506(2)/ว506 ลงวันที่ 22 ธันวาคม 2554)

หน่วยงานหรือองค์การระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานภายนอกสถาบันระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่น ระดับจังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือองค์การกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า สภาวิชาชีพ)

หลักธรรมาภิบาล หมายถึง การปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุม ดูแลกิจการต่าง ๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม นอกจากนี้ยังหมายถึงการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐและเอกชน ธรรมที่ใช้ในการบริหารงานนี้มีความหมายอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ หาได้มีความหมายเพียงหลักธรรมทางศาสนาเท่านั้น แต่รวมถึงศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมและความถูกต้องชอบธรรมทั้งปวง ซึ่งวิญญูชนพึงมีและพึงประพฤติปฏิบัติ อาทิ ความโปร่งใสตรวจสอบได้ การปราศจากการแทรกแซงจากองค์การภายนอก เป็นต้น

หลักการมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ที่เหมาะสมจะนำมาปรับใช้ในภาครัฐมี 10 องค์ประกอบ ดังนี้

1) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) คือ ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการรวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายคลึงกันและมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน โดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนา ปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

2) หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ การบริหารราชการตามแนวทาง การกำกับดูแลที่ดีที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงาน โดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมให้องค์การสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงานและระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

3) หลักการตอบสนอง (Responsiveness) คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองความคาดหวังหรือความต้องการของประชาชนผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

4) หลักการรับผิดชอบ (Accountability) คือ การแสดงความรับผิดชอบต่อในการปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะรวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

5) หลักความโปร่งใส (Transparency) คือ กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอื่นไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่าง ๆ และสามารถตรวจสอบได้

6) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) คือ กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหา หรือประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

7) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) คือ การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากร และภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่น ๆ (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชนดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควรรวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบต่อตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้างควมพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มผลผลิตภาพเพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

8) หลักนิติธรรม (Rule of Law) คือ การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

9) หลักความเสมอภาค (Equity) คือ การได้รับการปฏิบัติและได้รับบริการ อย่างเท่าเทียมกันโดยไม่มีการแบ่งแยกด้านชายหรือหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่น ๆ

10) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) คือ การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

อาจารย์ หมายถึง คณาจารย์ ซึ่งจะมีตำแหน่งทางวิชาการที่ประกอบด้วย อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาที่มีหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัย และปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลาตามภาระงานที่รับผิดชอบในหลักสูตรที่เปิดสอน (มิใช่เต็มเวลาตามเวลาทำการ) (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548)

สำหรับอาจารย์ที่สถาบันจ้างเข้ามาเป็นอาจารย์ประจำด้วยเงินรายได้หน่วยงานจะต้องมีสัญญาจ้างที่มีการระบุ ระยะเวลา

การจ้างอย่างชัดเจนและไม่น้อยกว่า 9 เดือน ในสัญญาจ้างจะต้องระบุหน้าที่ภาระงานให้ชัดเจนไม่น้อยกว่าหน้าที่ของอาจารย์ประจำตามที่กำหนดตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ให้นับระยะเวลาการทำงาน สำหรับอาจารย์ที่บรรจุใหม่ในปีที่ประเมิน ดังนี้

9 -12 เดือน	คิดเป็น 1 คน
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น 0.5 คน
น้อยกว่า 6 เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้

อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำเต็มเวลาที่มิภาระหน้าที่ในการบริหารหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน โดยวางแผน ติดตาม ทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร และปฏิบัติงานประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้นมีคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนไม่น้อยกว่า 5 คน และทุกคนเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นอาจารย์ประจำหลักสูตรระดับปริญญาโทและปริญญาเอกในสาขาวิชาเดียวกันได้ หรือเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรในหลักสูตรพหุวิทยาการได้อีก 1 หลักสูตร โดยต้องเป็นหลักสูตรที่ตรงหรือสัมพันธ์กับหลักสูตรที่ได้ประจำอยู่แล้ว (คณะกรรมการการอุดมศึกษาในการประชุมครั้งที่ 2/2549 วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2549) ทั้งนี้ กรณีบัณฑิตศึกษาอนุมัติให้เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรได้มากที่สุดเพียง 2 หลักสูตรเท่านั้น หากมีการเปลี่ยนแปลงอาจารย์ประจำหลักสูตร ขอให้นำเสนอโดยดำเนินเช่นเดียวกับการนำเสนอหลักสูตรปรับปรุงเล็กน้อย โดยนำเสนอต่อสภาสถาบันเพื่อพิจารณาอนุมัติหรือให้ความเห็นชอบ และเสนอให้คณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบตามแบบฟอร์ม สมอ.08 ภายใน 30 วัน

ทั้งนี้ อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน ให้พิจารณาว่า

- คุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาของหลักสูตรนั้นหรือไม่ ตามการแบ่งสาขาวิชาของ ISCED2013 (UNESCO)
- กรณีมีตำแหน่งทางวิชาการให้พิจารณาจากผลงานทางวิชาการและประสบการณ์การทำงานวิจัยด้วย

นิยามตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ฉบับ พ.ศ. 2558

อาจารย์ประจำ หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรนั้นที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของการอุดมศึกษาและปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา

อาจารย์ประจำหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรที่เปิดสอน ซึ่งมีหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าว ทั้งนี้ สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกัน แต่ต้องเป็นหลักสูตรที่อาจารย์ผู้นั้นมีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผลและการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาโดยจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า 1 หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้

ยกเว้น พหุวิทยาการหรือสหวิทยาการให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบ
หลักสูตรได้อีกหนึ่งหลักสูตรและเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร
สามารถซ้ำได้เกิน 2 คน

อาจารย์พิเศษ หมายถึง ผู้สอนที่ไม่ใช่อาจารย์ประจำ

ทั้งนี้ หากหลักสูตรใดใช้คำพิจารณาตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิต
ศึกษา พ.ศ. 2558 นิยามอาจารย์ประจำหลักสูตรในตัวเองซึ่งการประกัน
คุณภาพภายในระดับหลักสูตรจะหมายถึงอาจารย์ผู้รับผิดชอบ
หลักสูตรตามความหมายที่ปรากฏในประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิต
ศึกษา พ.ศ. 2558

บรรณานุกรม

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2554. คู่มือการประกัน
คุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา
พ.ศ. 2553.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2558. คู่มือการประกัน
คุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา
ฉบับปีการศึกษา 2557. สิงหาคม 2560.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. 2557. แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการ
ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนครพ.ศ. 2557.

ประกาศ กกอ. 2542. แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552.

ภาคผนวก

**องค์ประกอบและตัวบ่งชี้เพื่อรับ
การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
แหล่งข้อมูล และผู้จัดเก็บข้อมูล
ระดับมหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2561**

องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้	ชนิด ของ ตัวบ่งชี้	ผู้กำกับตัวบ่งชี้	หน่วยงานและตัวบ่งชี้สำหรับหน่วยงาน								
			คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย	สำนักส่งเสริมวิชาการฯ	สำนักวิทยบริการฯ	สำนักงาน อธิการบดี			สถาบันภาษา ศิลปะ ฯ	สถาบันวิจัยและพัฒนา
							กองกลาง	กองนโยบายและแผน	กองพัฒนามาตรศึกษา		
องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต											
1.1 ผลการบริหาร จัดการหลักสูตร โดยรวม	O	ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ - รองอธิการบดี ฝ่ายวิชาการ <u>ผู้รับผิดชอบดำเนินการ</u> - ผู้อำนวยการสำนัก ส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - บุคลากรผู้รับผิดชอบ ดำเนินการของสำนัก ส่งเสริมวิชาการและ งานทะเบียน	☆	☺							
1.2 อาจารย์ประจำ สถาบันที่มี คุณวุฒิ ปริญญาเอก	I	ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ - หัวหน้างานบริหาร บุคคลและนิติการ <u>ผู้รับผิดชอบดำเนินการ</u> - บุคลากรผู้รับผิดชอบ ดำเนินการของงาน บริหารบุคคลและ นิติการ	☆				☺				
1.3 อาจารย์ประจำ สถาบันที่ดำรง ตำแหน่งทาง วิชาการ	I	ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ - หัวหน้างานบริหาร บุคคลและนิติการ <u>ผู้รับผิดชอบดำเนินการ</u> - บุคลากรผู้รับผิดชอบ ดำเนินการของงาน บริหารบุคคล ฯ	☆				☺				

องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้	ชนิด ของ ตัวบ่งชี้	ผู้กำกับตัวบ่งชี้	หน่วยงานและตัวบ่งชี้สำหรับหน่วยงาน								
			คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย	สำนักส่งเสริมวิชาการฯ	สำนักวิทยบริการฯ	สำนักงาน อธิการบดี			สถาบันภาษา ศิลปะ ฯ	สถาบันวิจัยและพัฒนา
							กองกลาง	กองนโยบายและแผน	กองพัฒนานักศึกษา		
1.4 การบริการ นักศึกษาระดับ ปริญญาตรี	P	ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ - รองอธิการบดี ฝ่ายกิจการนักศึกษา <u>ผู้รับผิดชอบดำเนินการ</u> - ผู้อำนวยการ กองพัฒนานักศึกษา - บุคลากรผู้รับผิดชอบ ดำเนินการของ กองพัฒนานักศึกษา	☆		☆	☆			☺		
1.5 กิจกรรม นักศึกษาระดับ ปริญญาตรี	P	ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ - รองอธิการบดีฝ่าย กิจการนักศึกษา <u>ผู้รับผิดชอบดำเนินการ</u> - ผู้อำนวยการกอง พัฒนานักศึกษา - บุคลากรผู้รับผิดชอบ ดำเนินการของ กองพัฒนานักศึกษา	☆						☺		
1.6.1 คุณภาพ บัณฑิต ตามกรอบ มาตรฐาน คุณวุฒิ ระดับ อุดมศึกษา แห่งชาติ	O	ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ - รองอธิการบดี ฝ่ายวางแผนและ ประกันคุณภาพ <u>ผู้รับผิดชอบดำเนินการ</u> - บุคลากรผู้รับผิดชอบ ดำเนินการของงาน ประกันคุณภาพ การศึกษา	☆								☺

องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้	ชนิด ของ ตัวบ่งชี้	ผู้กำกับตัวบ่งชี้	หน่วยงานและตัวบ่งชี้สำหรับหน่วยงาน								
			คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย	สำนักส่งเสริมวิชาการ	สำนักวิทยบริการฯ	สำนักงาน อธิการบดี			สถาบันภาษา ศิลปะ ฯ	สถาบันวิจัยและพัฒนา
							กองกลาง	กองนโยบายและแผน	กองพัฒนานักศึกษา		
1.6.2 ร้อยละของ บัณฑิต ปริญญาตรี ที่ได้งานทำ หรือประกอบ อาชีพอิสระ ภายใน 1 ปี	O	ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ - รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและประกันคุณภาพ <u>ผู้รับผิดชอบดำเนินการ</u> - บุคลากรผู้รับผิดชอบดำเนินการของงานประกันคุณภาพการศึกษา	☆								☺
องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย											
2.1 ระบบและกลไก การบริหาร และพัฒนางาน วิจัยหรืองาน สร้างสรรค์	P	ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ - ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา - รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา <u>ผู้รับผิดชอบดำเนินการ</u> - บุคลากรผู้รับผิดชอบดำเนินการของสถาบันวิจัยและพัฒนา	☆								☺
2.2 เงินสนับสนุน งานวิจัยและ งานสร้างสรรค์	I	ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ - ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา - รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา <u>ผู้รับผิดชอบดำเนินการ</u> - บุคลากรผู้รับผิดชอบดำเนินการของสถาบันวิจัยและพัฒนา	☆								☺

องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้	ชนิด ของ ตัวบ่งชี้	ผู้กำกับตัวบ่งชี้	หน่วยงานและตัวบ่งชี้สำหรับหน่วยงาน									
			คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย	สำนักส่งเสริมวิชาการฯ	สำนักวิทยบริการฯ	สำนักงาน อธิการบดี			สถาบันภาษา ศิลปะ ฯ	สถาบันวิจัยและพัฒนา	
							กองกลาง	กองนโยบายและแผน	กองพัฒนามหาวิทยาลัย			
2.3 ผลงทางทาง วิชาการของ อาจารย์ประจำ และนักวิจัย	O	ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ - ผู้อำนวยการสถาบัน วิจัยและพัฒนา - รองผู้อำนวยการสถาบัน วิจัยและพัฒนา <u>ผู้รับผิดชอบดำเนินการ</u> - บุคลากรผู้รับผิดชอบ ดำเนินการของสถาบัน วิจัยและพัฒนา	☆		☆							☺
องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ												
3.1 การบริการ วิชาการแก่ สังคม	P	ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ - ผู้อำนวยการสถาบัน วิจัยและพัฒนา <u>ผู้รับผิดชอบดำเนินการ</u> - บุคลากรผู้รับผิดชอบ ดำเนินการของสถาบัน วิจัยและพัฒนา	☆						☆			☺
องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม												
4.1 ระบบและกลไก การทำนุบำรุง ศิลปะและ วัฒนธรรม	P	ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ - ผู้อำนวยการสถาบัน ภาษา ศิลปะ และ วัฒนธรรม <u>ผู้รับผิดชอบดำเนินการ</u> - รองผู้อำนวยการ สถาบันภาษา ศิลปะ และวัฒนธรรม	☆									☺

องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้	ชนิด ของ ตัวบ่งชี้	ผู้กำกับตัวบ่งชี้	หน่วยงานและตัวบ่งชี้สำหรับหน่วยงาน										
			คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย	สำนักส่งเสริมวิชาการฯ	สำนักวิทยบริการฯ	สำนักงาน อธิการบดี			สถาบันภาษา ศิลปะฯ	สถาบันวิจัยและพัฒนา		
							กองกลาง	กองนโยบายและแผน	กองพัฒนานักศึกษา				
		- บุคลากรผู้รับผิดชอบ ดำเนินการของสถาบัน ภาษา ศิลปะ และ วัฒนธรรม											
องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ													
5.1 การบริหาร ของสถาบัน เพื่อการ กำกับติดตาม ผลลัพธ์ตาม พันธกิจกลุ่ม สถาบัน และ เอกลักษณ์ ของสถาบัน	P	<u>ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้</u> - ที่ปรึกษามหาวิทยาลัย - รองอธิการบดีฝ่าย วางแผนและประกัน คุณภาพ - ผู้อำนวยการฝ่ายวางแผน และพัฒนา <u>ผู้รับผิดชอบดำเนินการ</u> - หัวหน้างานคลัง - หัวหน้าหน่วยตรวจสอบ ภายใน - หัวหน้างานวิเคราะห์แผน และติดตามประเมินผล - คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบและประเมิน ผลงานของมหาวิทยาลัยฯ - บุคลากรผู้รับผิดชอบ ดำเนินการของงานประกัน คุณภาพการศึกษา					☺	☺					
									☆	☆	☆	☆	☆

องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้	ชนิด ของ ตัวบ่งชี้	ผู้กำกับตัวบ่งชี้	หน่วยงานและตัวบ่งชี้สำหรับหน่วยงาน									
			คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย	สำนักส่งเสริมวิชาการฯ	สำนักวิทยบริการฯ	สำนักงาน อธิการบดี			สถาบันภาษา ศิลปะ ๗	สถาบันวิจัยและพัฒนา	
							กองกลาง	กองนโยบายและแผน	กองพัฒนานักศึกษา			
5.2 ผลการบริหาร งานของคณะ	P	ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ - รองอธิการบดี ฝ่ายวางแผนและ ประกันคุณภาพ <u>ผู้รับผิดชอบดำเนินการ</u> - บุคลากรผู้รับผิดชอบ ดำเนินการของงาน ประกันคุณภาพ การศึกษา	☆				☺					
5.3 ระบบกำกับ การประกัน คุณภาพ หลักสูตร และคณะ	O	ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ - รองอธิการบดี ฝ่ายวิชาการ <u>ผู้รับผิดชอบดำเนินการ</u> - ผู้อำนวยการสำนัก ส่งเสริมวิชาการและ งานทะเบียน - บุคลากรผู้รับผิดชอบ ดำเนินการของสำนัก ส่งเสริมวิชาการและ งานทะเบียน	☆	☺								

หมายเหตุ

- ** ตัวอักษร I หมายถึง ปัจจัยนำเข้า
P หมายถึง กระบวนการ
O หมายถึง ผลลัพธ์
- ** เครื่องหมาย ☺ หมายถึง เป็นหน่วยงานที่เป็นผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ของ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
- ☆ หมายถึง เป็นหน่วยงานที่ให้ข้อมูลเบื้องต้น

**ปฏิทินการปฏิบัติงาน
ประกันคุณภาพการศึกษา
ปีการศึกษา 2561**

กิจกรรม		วัน/เดือน/ปี
1. การวางแผนและปรับปรุงแผนการดำเนินการ (Plan)		
1.1	ประกาศตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร คณะ สำนัก สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2561	7 ส.ค. 61
1.2	แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในประจำปีการศึกษา 2561	ก.ค. 61
1.3	แต่งตั้งคณะทำงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในประจำปีการศึกษา 2561	ก.ค. 61
1.4	แต่งตั้งผู้รับผิดชอบดูแลตัวบ่งชี้เพื่อรับการประกันคุณภาพภายใน ประจำปีการศึกษา 2561	ก.ค. 61
1.5	จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษาประจำปีการศึกษา 2561	พ.ย. - ธ.ค. 61
1.6	ประชุมคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในประจำปีการศึกษา 2561	ก.ค. 61 - มิ.ย.62
2. ดำเนินงานตามแผนงานที่วางได้ (Do)		
2.1	หลักสูตร คณะ สำนัก สถาบัน และมหาวิทยาลัยดำเนินการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ประจำปีการศึกษา 2561	ก.ค. 61 - มิ.ย.62
2.2	โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้พื้นฐานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	ม.ค. - มิ.ย. 62
2.3	โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของหลักสูตรและหน่วยงานภายใน	ม.ค. - มิ.ย. 62
2.4	โครงการเตรียมความพร้อมการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	ม.ค. - มิ.ย. 62
2.5	อบรมการใช้ระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษา CHE QA Online ระดับหลักสูตร	ก.ค. 62
2.6	หลักสูตรจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตร (มคอ.7) ประจำปีการศึกษา 2561 แล้วเสร็จ	ก.ค. 62

กิจกรรม		วัน/เดือน/ปี
2.7	จัดทำรายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตร (มคอ.7) ประจำปีการศึกษา 2561 ในระบบ CHE QA Online เพื่อรองรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในผ่านระบบ CHE QA Online	ก.ค. 62
2.8	คณะ สำนัก สถาบัน จัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ประจำปีการศึกษา 2561 แล้วเสร็จ	ส.ค. 62
2.9	จัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ระดับคณะ ประจำปีการศึกษา 2561 ในระบบ CHE QA Online เพื่อรองรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในผ่านระบบ CHE QA Online	ส.ค. 62
2.10	จัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ระดับมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2561 แล้วเสร็จ	ก.ย. 62
2.11	จัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ระดับมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2561 ในระบบ CHE QA Online เพื่อรองรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในผ่านระบบ CHE QA Online	ก.ย. 62
2.12	ทุกหลักสูตร และทุกหน่วยงานระดับคณะ สำนัก สถาบัน และมหาวิทยาลัย ทบทวนรายงานการประเมินตนเอง (SAR) เพื่อเตรียมการประเมิน และแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินของแต่ละหลักสูตรและหน่วยงาน	ก.ค. - ก.ย.62
3. การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน (Check)		
3.1	ประชุมติดตามการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน หลักสูตร คณะ สำนัก สถาบัน และติดตามการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่ผู้รับผิดชอบในระดับมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2561	ก.ค.61 - มิ.ย.62
3.2	ติดตามผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของหน่วยงาน รอบ 6 เดือน (1 ก.ค.61 - 31 ธ.ค.61)	ม.ค. 62
3.3	ติดตามผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของหน่วยงาน รอบ 9 เดือน (1 ก.ค.61 - 31 มี.ค.62)	เม.ย. 62

	กิจกรรม	วัน/เดือน/ปี
3.4	คณะจัดทำรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในประจำปีการศึกษา 2561 ในระบบ CHE QA Online และส่งผลการประเมินเข้าระบบ CHE QA Online	ส.ค. 62
3.5	สำนัก สถาบัน จัดทำรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา 2561	ส.ค. 62
3.6	การตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับมหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2561	ต.ค. 62
3.7	มหาวิทยาลัยจัดทำรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา 2561 ในระบบ CHE QA Online พร้อมกับส่งผลการประเมินเข้าระบบ CHE QA Online	พ.ย. 62
3.8	นำเสนอรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในประจำปีการศึกษา 2561 ให้กับคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย และคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะและนำลงสู่การปฏิบัติ	พ.ย. - ธ.ค.62
3.9	เผยแพร่รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในประจำปีการศึกษา 2561 ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องและสาธารณะ	ธ.ค. 62
4. หน่วยงานนำผลการประเมินไปใช้ในการจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปีต่อไป (Act)		
4.1	จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา (Improvement plan) ประจำปีการศึกษา 2561 จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ระดับคณะ สำนัก สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย นำเสนอให้กับคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยและคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณา	พ.ย. - ธ.ค.62
4.2	นำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา (Improvement plan) ประจำปีการศึกษา 2561 มาจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของหลักสูตร คณะ สำนัก สถาบัน และมหาวิทยาลัย และนำไปปฏิบัติให้มีคุณภาพดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง	พ.ย. - ธ.ค.62

กิจกรรม		วัน/เดือน/ปี
4.3	วิเคราะห์ตัวบ่งชี้ เพื่อปรับปรุงคู่มือการประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา 2562	พ.ย.62 - มี.ค.63

หมายเหตุ

เนื่องจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีการเปิด - ปิด ภาคเรียนการศึกษาของ อาเซียนการค้าเน้นการประกันในปีการศึกษา 2561 จึงเริ่มตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2561 - มิถุนายน 2562 และสถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดส่งรายงานประจำปี ฯ ผ่านระบบ CHE QA Online ภายในเดือนพฤศจิกายนของทุกปี

**ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราค่าตอบแทน
กรรมการประเมินคุณภาพ
การศึกษาภายใน พ.ศ. 2559**

ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราค่าตอบแทนกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษากายใน
พ.ศ. 2559

เพื่อให้การประเมินคุณภาพการศึกษากายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 31(1)(2) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2557 โดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ในคราวประชุมครั้งที่ 6/2559 เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2559 จึงกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราค่าตอบแทนคณะกรรมการ ประเมินคุณภาพการศึกษากายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า “ ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์ และอัตราค่าตอบแทนกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษากายใน พ.ศ. 2559 ”

ข้อ 2 ให้ยกเลิก

2.1 ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตรา ค่าตอบแทนกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษากายใน พ.ศ. 2556 ลงวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2556

2.2 ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เรื่อง กำหนดอัตราค่าตอบแทน กรรมการประเมินคุณภาพการศึกษากายใน ระดับหลักสูตร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 ลงวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2558

2.3 ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เรื่อง กำหนดอัตราค่าตอบแทน กรรมการประเมินคุณภาพการศึกษากายใน ระดับมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 ลงวันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2558

ข้อ 3 หลักเกณฑ์และอัตราค่าตอบแทนตามประกาศนี้ ให้ใช้ในการประเมิน คุณภาพการศึกษากายใน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2558 เป็นต้นไป

ข้อ 4 ในประกาศนี้

“ มหาวิทยาลัย ” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

/กรรมการ...

“กรรมการ”	หมายความว่า	คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ประกอบไปด้วยประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการและเลขานุการ
“สกอ.”	หมายความว่า	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
“ระดับสถาบัน”	หมายความว่า	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
“ระดับคณะ”	หมายความว่า	คณะ สถาบัน สำนัก และ/หรือหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
“ระดับหลักสูตร”	หมายความว่า	หลักสูตรหรือสาขาวิชาต่าง ๆ ที่มีสถานะเปิดหลักสูตรในปีที่ประเมิน

ข้อ 5 คณะกรรมการแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- (1) ระดับมหาวิทยาลัย
- (2) ระดับคณะ หรือหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะ
- (3) ระดับหลักสูตร

ข้อ 6 หลักเกณฑ์และคุณสมบัติของกรรมการ ดังนี้

(1) ระดับสถาบัน

- (ก) คณะกรรมการประเมินต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนอย่างน้อย 5 คน
- (ข) ประธานกรรมการ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกมหาวิทยาลัยที่ขึ้นทะเบียนประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ และสถาบันของ สกอ.
- (ค) กรรมการ/กรรมการและเลขานุการ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกมหาวิทยาลัยที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินระดับคณะ และสถาบันของ สกอ. อย่างน้อยร้อยละ 50 ส่วนผู้ประเมินจากภายในมหาวิทยาลัยต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินระดับคณะและสถาบันของ สกอ.

(2) ระดับคณะ หรือหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะ

- (ก) คณะกรรมการประเมินต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนอย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของคณะ หรือหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะ

/(ข) ประธาน...

- (ข) ประธานกรรมการ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกมหาวิทยาลัย ที่ขึ้นทะเบียนประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพ การศึกษาภายใน ระดับคณะ และสถาบันของ สกอ.
- (ค) กรรมการ/กรรมการและเลขานุการ เป็นผู้ประเมินจากภายใน หรือ ภายนอกมหาวิทยาลัยที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร ผู้ประเมินระดับคณะและสถาบันของ สกอ.

(3) ระดับหลักสูตร

หลักเกณฑ์และคุณสมบัติเฉพาะของคณะกรรมการประเมิน คุณภาพภายใน ระดับหลักสูตร ของแต่ละระดับการศึกษา เป็นดังนี้

- (1) ระดับปริญญาตรี คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาโทขึ้นไป หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป
- (2) ระดับปริญญาโท คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือ หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป
- (3) ระดับปริญญาเอก คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือ ดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับศาสตราจารย์ขึ้นไป

(ก) คณะกรรมการประเมิน ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน อย่างน้อย 3 คน โดยเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก มหาวิทยาลัยและอย่างน้อย 1 คน ต้องมีคุณวุฒิตรงกับสาขาวิชาที่ขอรับการประเมิน

(ข) ประธานกรรมการ เป็นผู้ประเมินจากภายนอก มหาวิทยาลัยและขึ้นทะเบียนผู้ประเมินคุณภาพ การศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรของ สกอ.

(ค) กรรมการ / กรรมการและเลขานุการเป็นผู้ประเมิน จากภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัยที่ขึ้นทะเบียน ผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของ สกอ. หรือ ผู้ประเมินที่ผ่านการอบรมหลักสูตร ผู้ประเมินโดยมหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการจัดอบรม ในกรณีเป็นผู้ประเมินจากภายในมหาวิทยาลัยต้อง ไม่สังกัดหลักสูตรที่รับการประเมิน

/(ค) กรรมการ...

ข้อ 7 ขั้นตอนและแนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

(1) ระดับมหาวิทยาลัย

- (ก) ให้งานประกันคุณภาพการศึกษา พิจารณาคัดเลือกคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน โดยให้คัดเลือกคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในที่มีคุณสมบัติเป็นไปตามข้อ 6(1)
- (ข) งานประกันคุณภาพการศึกษา จัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
- (ค) งานประกันคุณภาพการศึกษา จัดส่งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน และประสานงานกับคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อดำเนินการต่อไป

(2) ระดับคณะ หรือหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะ

- (ก) ให้คณะ หรือหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะ ที่รับการประเมินคุณภาพภายใน พิจารณาคัดเลือกคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในโดยให้คัดเลือกคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ที่มีคุณสมบัติเป็นไปตามข้อ 6 (2)
- (ข) ให้คณะ หรือหน่วยงาน ส่งรายชื่อคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ที่คัดเลือกแล้วพร้อมระบุตำแหน่งประธานกรรมการ กรรมการ และเลขานุการ ไปยังงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติและจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
- (ค) งานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย จัดส่งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในกลับไปยังคณะ หรือหน่วยงาน เพื่อให้คณะหรือหน่วยงานจัดส่งคำสั่งและประสานงานกับคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเพื่อดำเนินการต่อไป

(3) ระดับหลักสูตร

- (ก) ให้หลักสูตร ที่รับการประเมินคุณภาพภายใน พิจารณาคัดเลือกคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน โดยให้คัดเลือกคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ที่มีคุณสมบัติเป็นไปตาม ข้อ 6 (3)

/(ข) ให้หลักสูตร...

(ข) ให้หลักสูตร ส่งรายชื่อคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษา ภายใน ที่คัดเลือกแล้ว พร้อมระบุตำแหน่งประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการและเลขานุการ ไปยังงานประกันคุณภาพ การศึกษาของคณะ เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติและจัดทำคำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

(ค) งานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะจัดส่งคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร กลับไปยังหลักสูตร และสำเนาคำสั่งให้มหาวิทยาลัยทราบให้หลักสูตร จัดส่งคำสั่งและประสานงานกับคณะกรรมการเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ 8 หลักเกณฑ์และอัตราค่าตอบแทน

(1) ระดับมหาวิทยาลัย ให้เบิกจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย ดังนี้

ตำแหน่ง	บุคลากร	ผู้ทรงคุณวุฒิ
1.1 ประธานกรรมการ	-	ไม่เกิน 7,000 บาท / ครั้ง
1.2 กรรมการ	ไม่เกิน 2,500 บาท / ครั้ง	ไม่เกิน 5,000 บาท / ครั้ง
1.3 กรรมการและเลขานุการ	ไม่เกิน 2,500 บาท / ครั้ง	-

(2) ระดับคณะ หรือหน่วยงานเทียบเท่าคณะ ให้เบิกจ่ายจากเงินรายได้ ของคณะ หรือหน่วยงานแล้วแต่กรณี ดังนี้

ตำแหน่ง	บุคลากร	ผู้ทรงคุณวุฒิ
1.1 ประธานกรรมการ	-	ไม่เกิน 5,000 บาท / ครั้ง
1.2 กรรมการ	ไม่เกิน 1,500 บาท / ครั้ง	ไม่เกิน 3,000 บาท / ครั้ง
1.3 กรรมการและเลขานุการ	ไม่เกิน 1,500 บาท / ครั้ง	ไม่เกิน 3,000 บาท / ครั้ง

(3) ระดับหลักสูตร ให้เบิกจ่ายจากเงินรายได้ของคณะหรือหน่วยงาน แล้วแต่กรณี ดังนี้

ตำแหน่ง	บุคลากร	ผู้ทรงคุณวุฒิ
1.1 ประธานกรรมการ	-	ไม่เกิน 3,000 บาท / ครั้ง
1.2 กรรมการ	ไม่เกิน 1,000 บาท / ครั้ง	ไม่เกิน 2,000 บาท / ครั้ง
1.3 กรรมการและเลขานุการ	ไม่เกิน 1,000 บาท / ครั้ง	ไม่เกิน 2,000 บาท / ครั้ง

/ข้อ 9

ข้อ 9 การเบิกจ่ายค่าตอบแทนกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในตามประกาศนี้ให้เบิกจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ให้เบิกจ่ายตามการดำเนินงานจริง โดยคำนึงถึงภาระงบประมาณการเงินของคณะ และมหาวิทยาลัยตามสมควร

ข้อ 10 ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามประกาศนี้ และเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดประกาศ ณ วันที่ 16 มิถุนายน พ.ศ. 2559

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชนิษฐ์ วัฒนินท์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ปรึกษาและผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วงษ์สวัสดิ์
รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและประกันคุณภาพ

ผู้จัดทำ

นางสาวจันทร์ฉาย	อินธิแสน	พนักงานธุรการ ส 4
นางสาวศุภนาฏ	บุญชัยศรี	นักวิชาการศึกษา
นางสาวศิริพร	ชาวชายโฆง	นักวิชาการศึกษา

งานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
<http://eqa.snru.ac.th/th>